

BORÍS PÀVLOVITX SOBOLEV

Neix l'any 1936. Es llicencia en química inorgànica el 1958.

Obté el grau de doctor en ciències geològiques i mineralògiques a Moscou, a l'Acadèmia de Ciències de l'URSS. Treballa entre 1962 i 1964 al Ministeri de Geologia de l'URSS com a cap de l'Expedició Geològica i, posteriorment, a l'Institut de Cristal·lografia de Moscou.

Els interessos científics del doctor Sobolev se centren en la química dels fluorurs inorgànics a temperatures altes. És autor-coautor de més de tres-cents articles científics de recerca sobre temes de química inorgànica, geoquímica, mineralogia, física, caracterització de materials i creixement de cristalls per mètodes de fusió i hidrotermals.

És membre de la Junta Científica de l'Institut de Cristal·lografia de Moscou i dels Consells Científics per a graduació en aquest Institut i a la Facultat de Química de la Universitat de Moscou.

És elegit membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans el dia 2 de març de 1992.

JAUME TRUYOLS I SANTONJA

Neix a Sabadell el 1921. Es llicencia en ciències naturals a la Universitat de Barcelona el 1945 i es doctora en ciències geològiques a la Universitat d'Oviedo l'any 1962. Actualment és professor emèrit de paleontologia de la Universitat d'Oviedo, d'on ha estat catedràtic des de 1964 fins a 1987. Ha ocupat diversos càrrecs a la Facultat de Ciències de la Universitat d'Oviedo. Ha estat també director del Col·legi Major Universitari Valdés Salas, de la Biblioteca de la Secció de Ciències Geològiques, del Servei de Publicacions i de l'Institut de Geologia Aplicada de la Universitat d'Oviedo. És membre corresponent de la International Commission on the History of Geological Sciences, de la History of the Earth Sciences Society, membre de la International Paleontological Association i membre del Consell Editorial de les revistes *Trabajos de Geología*, *Estudios Geológicos*, *Butlletí de la Institució Catalana d'Història Natural*, *Revista Española de Paleontología* i *Geobios*.

Ha dirigit nombroses tesis de llicenciatura i tesis doctorals. És autor d'articles i ponències sobre paleontologia de mamífers i biostratigrafia del Terciari continental, sobre morfometria, sobre paleobiologia i

biostratigrafia del Paleozoic espanyol i sobre història de la geologia i paleontologia espanyoles.

És elegit membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans el dia 2 de març de 1992.

IURI NICOLÀIEVITX VERXININ

Neix a Novosibirsk (URSS) el 1932. Estudia tecnologia química i electrònica a la Universitat de Novosibirsk, on es llicencia l'any 1953. Comença les seves activitats científiques a l'Institut d'Investigacions Científiques de l'Energètica de Novosibirsk de 1962 a 1969, on és primer el director del Laboratori de Formigons Electrotècnics, després director del Departament d'Electrofísica i, finalment, sots-director científic de l'Institut. De 1979 a 1985 ha estat director de l'Institut de l'Energia de l'Acadèmia de Ciències de l'URSS, a Moscou. Des del 1985 treballa a la Divisió de l'Ural de l'esmentada Acadèmia.

La seva activitat acadèmica s'ha centrat en l'estudi de la influència dels camps elèctrics de baixa freqüència en el procés de cristal·lització a partir de solucions aquoses sobresaturades, en la creació d'una classe nova de materials de construcció amb propietats electrotècniques preassignades i en l'ús de la superconductivitat en l'electroenergètica.

Ha estat distingit amb el Premi Estatal de Recerca de l'URSS. És autor de nombrosos treballs i publicacions científiques.

És elegit membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans el dia 2 de març de 1992.